

Muzeum Historii Miasta Poznania

[Z POWODU REMONTU OBIEKT NIECZYNNY DO X 2021]

Zbiory Muzeum Historii Miasta Poznania (oddział Muzeum Narodowego) liczące około 12 tysięcy obiektów, dokumentują dzieje miasta od średniowiecza do współczesności. Ekspozycja dotycząca historii Poznania od XVII wieku do roku 1945, rozmieszczona na parterze i salach I i II piętra prezentuje cenne dokumenty i wyroby rzemiosła artystycznego.

XVI-wieczny rozwój miasta, określany złotym wiekiem pokazywany jest w Sali Królewskiej. W sąsiedniej Sali Sądowej prezentowane są obiekty związane z regresem i upadkiem pozycji miasta począwszy od 2. połowy XVII wieku. Dużą uwagę poświęcono XIX-wiecznej historii miasta w czasach pruskiego zaboru, eksponując wizerunki znanych mieszkańców, pamiątki i przedmioty codziennego użytku. Ważny okres dwudziestolecia międzywojennego ukazują widoki miasta, dokumenty i portrety osób związanych z jego historią.

Do **najcenniejszych eksponatów** zaliczyć można złożony i emaliowany pastorał z Limoges z XIII wieku, zegar stołowy z herbem Poznania wykonany w 1575 roku przez poznańskiego zegarmistrza Jana Stalla na zlecenie ówczesnych władz miejskich i szklanicę cechu szewców z 1651 roku.

Wśród eksponatów szczególną uwagę zwracają dwa globusy nieba i Ziemi (Sala Sądowa - I piętro), powstałe w okresie 1790-1792. Zarówno mapa Ziemi, jak i mapa nieba zostały odbite z 12 płyt w technice miedziorytu. Globus Ziemi posiada dodatkową wartość kronikarską zawierającą przebieg trzech tras dookoła świata (łącznie z datami) kapitana Jamesa Cooka - jednego z najsławniejszych podróżników i odkrywców.

Muzeum jest także organizatorem ekspozycji czasowych, m. in. z cyklu „Ulice i zaułki dawnego

Poznania” oraz „Poznańskie rody i rodziny”.

* * *

Muzeum Historii Miasta Poznania od 1954 roku mieści się w Ratuszu - dawnej siedzibie władz miejskich. Początki istnienia tej budowli sięgają przełomu XIII i XIV wieku. Pierwotnie był to niewielki, jednopiętrowy budynek. W połowie XVI wieku władze miejskie powierzyły jego przebudowę włoskiemu architektowi - Janowi Baptyście Quadro z Lugano. W latach 1550-60 przeobraził on skromny gotycki ratusz w okazałą, reprezentacyjną siedzibę władz miejskich. Pomimo znacznych zniszczeń, jakim ratusz uległ w czasie II wojny światowej, swą renesansową szatę z połowy XVI wieku zachował do dziś.

Znajdujące się na pierwszym piętrze: Wielka Sień, zwana również Salą Renesansową, słynąca z pięknej dekoracji stiukowej zdobiącej sklepienie, Izba Królewska oraz Izba Sądowa tworzą ciąg pomieszczeń reprezentacyjnych.